

د افغانستان او ایران اړیکې کومې خواه ته روانې دي

د تاریخ په اوږدو کې افغانستان او ایران په خپلو منځو کې د گاونډیتوب بیلا بیلې اړیکې درلودې ، او دا اړیکې کله کله بڼې او کله کله هم دیو بل په تاوان وي. ولی دواړو گاونډیانو ددی اړیکو په پراوونو کې خپله سترا تیزی او هدف په دپیلو ما تیکه ما حول کی له ورايه په ډاگه کړی دي . که یوی خواه ددی اړیکو نه سر غړونې کړی وي ،نو بیاله بلې خواه ورته ډیر ژر ددپیلو ماتیکو کړیو له خواه احتجا جیه لیکونه ور سپارلی دي. په نړیواله او دپیلوماتیکه ژبه داحتجاج پروسه داسی ده چه ددواړو هیوادونو سفیران د بهرنیو اړیکو وزارت ته رسماً را غو ښتل کیري او د ناسم او سر غړونې علت او سبب ورته په ډاگه کیري چه د رسمي پروتوکول له لاری دغه عمل د بهرنیو چارو وزارت د ارشیف په ځانگه کې د یوی ټاکلی نمری په واسطه ثبت او راجستر کیري. که چیری کوم گاونډی هیواد نور بیا هم دغه تکراری عمل تر سره کړي نو په دی هکله بیا هم هغه لمرنی پراوونه پلی کوی ، او دثبت لمبر د هر احتجاج لیک په زیاتولو سره دضممون او محتوا له رویه په نوي لمبر سره رسمی بڼه پیدا کوي . چه دتاریخ په اوږدو کې دغه رسمی سند تل د ارشیف په اداره کی خوندي ساتل کیري. او دضرورت په وخت کی د رسمي سند د شواهدو او سوابقو بنیاد ته لاره پرانیزي.

دایران اسلامی جمهوریت ددریو لسيزو په دوران کې د افغان نستان دقانونی دولت دحکومتونو سره په وار وار د گاونډیتوب د ښو اړیکو پر بنسټ سر غړونه کړی ده او دافغانستان په کورنیو چاروکی یې د مداخلی او لاس وهني نه لاس نه دی اخستی. افغانی حکومتونو ددوي دا لاس وهنی کله په رسمي توگه غندلی دي او کله هم لکه نن په شان ورته چوپ او پته خوله پاتې شوی دي.

ددی ټولو پو رتنیو عواملوسره سره بیا هم ځینو پخوانیو حکومتونو خپل دریځو نه په رغنده او بر بنده توگه په ډاگه کړی دي ، ولی ځینو یې بیا ددی ټولو سر غړونې سر بیره د نوکر او بادار په رول کې ځان و رنغنستی دي. چه بیلگه یې مونږ نن په خپلو سترگو وینو او په غورونو یې اورو. مگر د حل لاره یی نشو موندلای چه ولی زمونږ دا گاونډی هیوادونه دخپل ټغر نه پښي را باسي او ددی اړیکو خنډ گرځي. د ټولو گاونډیانو د ډلی نه یواځی ایران او پاکستان زمونږ سره خپلی دوستانه او غیر دوستانه اړیکې د شرایطو او ډول ډول سببونو پر بنیاد خپلو کر غیرونو سیاستونو او بی احساسه کړنلارو په واسطه د ښو اړیکو او راشه درشه مناسبات کنگل کړی دي. او په دی لاره کی یی ډول ډول ستونځي را منځته کړی هم دي. دافغان نستان پر خاوره باندي د روسا نو یرغل دي دواړو گاونډیانو ته ددښمني، غرض ، مداخلی او لاس وهني ضمیمه نوره هم برابره شوه. په میلیونونو مرور او نا راضي افغانان د رو سانو د ملاتړ موجوده حکومت څخه د تښتي په منظور دخپل پلا رنی انگر نه د ایران او پاکستان پر طرف د مجبوریت په اساس د هجرت او مهاجرت بستري وتړلي او ددی خواه ته ور کوچ شول. چه تر نن پوري په زرونو مهاجر او پردیس افغانان په هیواد کی دخرابی او کر کیچنی وضعي په خاطر خپل هیواد ته د راتگ زړه نه بڼه کوی او بیر ته خپل پلارني غولی ته اراده او عزم نلري. او ددی هیوادو دزغم او درد او ناوړه خطر ناک ناسوز ته غاړه ایزدي چه دصبر او حوصیلی کا سه یې نور ه پر چپه کیدو ده.

ایراني چارواکو په خپله خاوره کی دافغان نستان څه د پاسه د ۲۰۰۰ نه زیات د تیلو ډک ټانکرونه د څو مودی راهسي بیله کومه علت نه د نړیوالو د سو داگری د ټولو نورمونو پرته پخپل سر حد کی درولی دي. او افغان نستان ته دتلو اجازه نه ورکوي او دلیل یی دادي چه دغه تیل د امریکا او ایټلاfi قواووته رسول کیري ، چه په اصل کی هم ایران او هم ټوله نړي په دی بڼه پو هیزي چه دغه تیل د افغانستان د ملی تجارانو او شخصی پانگوالو پوری اړه لري نه په بل چا پوري . دایران دولت دغه ناوړی او د زغم نه ډک عمل افغانی چارواکی پر احساساتو را ووستل او دافغانستان له خواه یو لوړ پوری هیئت چه مشری یې د ولسمشر لمری مرستیال د جهاد د وخت ستر قوماندان او دافغانستان دجنرالانو له رتبی نه پورته مارشال محمد قسیم فهیم د تجارت او نورو مخورو وزیرانو په گډون وټا کل شو. او دایران دولت ته په رسمي سفر ولاړل، چه دا معضله هلته حل او فصل کړی . ولی دغه لوړ رتبه هیئت د ایران د لوړو چارواکو سره ددی ستونځی د حل لاره په گډه سره وموندله او دهو ځواب یې ورکړی. ایراني ډلی د ولسمشر مرستیال ته د سلا جوړولو فابریکه ور وښووله او یومیل سلا یی د تحفی او بڼه گاونډی توب په منظور

دپانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
 یادښت: دلپکنی د لپکنيزي بڼي پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولی

بناغلی فهیم ته ور کړه چه دمنني په وړاندیکولوسره د مارشال صاحب لخواه ومنل شوه. افغانی ډله په خوشاله زره او کامیابه هیواد ته راستا نه شول اود تیلو مشکل په خبرو اترو سره حل او فصل شو.

ولی د کاسی لاندی نیم کاسه را ووته.

دوی ورځی وروسته د تیلو ټانکرونه لا هم ځای پر ځای ولاړ وه. د مارشال صاحب او ورسره هیئت هلی ځلي د خاړو سره مخامخ شوي، او ایرانی چارواکو پر خپلو وعدو باندي عمل ونکړي. د سو دا گری چارو وزیر احدی څو ځله د دایراني مر بوطو چارواکو سره تیلفونی تماس ونیوي ولی دده پر خبرو هیچا غور ونه نیوی اوسری پری نه خلا صوي، مگر د تیلو د ټانکرونو کاروان تر اوسه پوري پر خپل ځای پا تي دي. دافغانستان داسلامی جمهوریت دوزیرانو دشورا غونډی هم یواځی او یواځی د افسوس په ښکاره کولو سره تکیه وکړه او دا مسئله همداسی بی غوره او لا ینحله پریښووله. ولی ستونځه لا پر تپه ولاړه ده. په پښتو کی یو مثل دي چه وایی:

پار تر کوڅه تیر کړه او رنگ بی هیر کړه.

ایران دخپل ناوړی سیاست څخه وار په وار گتی پورته کوی. ایرانی حکومت تل دژمی په موسم کی یوه ستونځه را پیدا کړي او د هغی ستونځي قلف او کلی هم دواړه ددوی سره وی. دافغانی مهاجرو شړل د هغوی وهل او ټکول او د خلکو په عام حضور کی د بیگناه افغانانو په دار ځړول د ټولو نړیوالو قوانینو د سر غړونی د ټکر سره بیا هم ایرانی حکومت ددی دوه مخي سیاست څخه لاس پرسی نشو. او خپلو نا وړو لاس وهنو ته ادامه ورکوي. دافغانستان د اولس مشر دارگ مانی، د بهرنیو چارو وزارت او دسوداگری چارو وزارت تر اوسه پوری یو کوچني احتجاجیه لیک هم د ایران چارواکوته په رسمي ډول نه دی سپارلی، او یواځی په یوه اړخیزه توگه یی دتیلفون د اړیکو په واسطه تکیه کړی ده، چه هغو اړیکو لا هم تر اوسه پوری د حل لاره نه ده موندلې. ځینو خوړ منو اوپرهیواد مینو وطنوالو دخپل زره درد د یوي کوچني مظاهری په بڼه د ایرانی چارواکو پرضد ښکاره کړی. او دایران سفارت مخ ته ودریدل او خپلی غوښتني یی دایرانی چارواکو غوړونو ته ورسولي. کور دی ددوي ودان وي چه زمونږ په دغه ستر او گدود حکومت کی هیڅوک پیدا نشو تر څو دخپلو خلکو غم وخوري او ددی هیواد دخلکود مشروع حق څخه دفاع وکړي.

که چیری مونږ د ایران اسلامی دولت په مقابل کی خپلي معقولي لاری په کار وانه چوو او په دی هکله د رسمی بند وبست له لارو خپل معقول چاروچلند غوره نکړو، نو ایران به هیڅکله زمونږ پا کو غو ښتونو ته غاړه کښی نږدی او نه به په دی لاره کی د پا وړ گا مونه واخلي اړینه بولم چه د ایران ددولت په مقابل کی لاندی وړاندیزونه عملی کړل شي

اول: لمړی باید د افغانستان د اسلامی جمهوریت سفیر په رسمي ډول د ایران نه کابل ته د احتجاج په وجه را وغوښتل شي. او دایران سفیر هم د بهرنیو چارو وزارت ته احضارشي، او ددی ستونځي په باره کی ورته رسمی احتجاج لیک په رسمي ډول وسپارل شي.

دوهم: دایران د ټولو کمکونو او وړیا مرستو نه دی صرف نظر وشي. په دی هکله بایدو مر بوطو ادارو ته ځانگړی هدایت او سپارښتنه وشي تر څو د ایران ددی ناوړی عمل په مقابل کی خپل ټاکلی مرام عمل کړی ..
دریم: دهلمند دسیند داوبو قرارداد دي ژر تر ژره لغو اعلان شي. او دنوی پارلمان دپیل سره سم دی په دی هکله د نوی تړون شرایط او نوی لید لوری کتنوته دي ځانگړي نظرونه او نوی طرحی پکار واچول شي.
څلرم: په سر حدی چا روکی دی لازم دفاعی پرسونل پکار واچول شي. تر څو دهری نا کامه حملی او تعرض نه کلکه دفاع او مقاومت وشي.

ددی ټولو شرایطو سره سره بیا هم د افغانستان دولت خپل کلک دریځ د ایر ان په مقابل کی د نړیوال مدنی او تجارتي قانون پر بنسټ داسی غوره کړي، چه دافغانستان دولت او ټولو خلکو گټی پکښی نغښتي وي. او هر څه د بین المللی کنوانسیون. په چو کا ت کی داسي حل او فصل شي چه ددواړو طرفود حقوقو نه ملا تر وشي.

پای